

med mig i, for det er jo med den Begrundelse, at han har forelagt Lovforslagene baade om den mellemkommunale Bestatning og om Næringsdrift. Jeg kan vistnok ogsaa paaregne, at den højtærede Minister vil være enig med mig, naar jeg udtaler, at det ikke er fuldt tilbørligt, at Folk flytte bort fra en Kommune til en Nabo-kommune for at spare i Skat, naar de drive deres Forretning, maasse i stor Udstrækning og med stor Fordel, i den Kommune, hvor Staten er højere. Heri tror jeg, at den ærede Minister alligevel ogsaa vil være enig med os, og i alt Fald paa dette Omraade vil dog dette Lovforslag kunne hjælpe, idet Muligheden for at gøre noget saadant ganske sikkert vil være affaaen.

Jeg har forstaaet disse forstellige Udtalelser derhen, at man nok vil gaa den Vej, som her er anvist, og som jo for øvrigt allerede i flere Aar har været os anvist, men at man synes fra den høje Regerings Side, at Afgiften er for høj, fra en anden Side, at Omsetningen ikke er den rette Maalestof — medens vi paa vor Side havde ment, at bestemte Beløb havde andre og endnu større Mangler — og endelig har man fra en tredje Side udtalt Tilbøjelighed til at bringe denne Sag frem og ud i Livet, hvis den kunde komme til at virke paa et større Omraade end det, som vi have villet tildele Loven. Jeg ser ikke deri andet, end at man har fritiseret Enkelbestemmelser, som have deres Betydning — det indrømmer jeg — men som dog kun ere Enkeltheder, og at man er af den Mening, at man lettere kunde fremme en saadan Reform, naar den strakte sig ud over et større Omraade, end naar den udelukkende angik den valgte særlige Del af vort Næringsliv. Og i denne sidste Henseende er det jo muligt, at vi Forslagsstillere have set fejl. Hvis det skulde være Tilfældet, at man lettere kunde fremme Sagen ved at tage mere ind under den, ere vi deri ganske enige, og jeg kan derefter i de Udtalelser, som ere fremkomne, ikke paa nogen Maade se noget mistroende med Hensyn til Sagens videre Fremme. Men i øvrigt er det til Grund for Lovforslaget inderst liggende kun en Retfærdighedsbøje, og jeg tvivler derfor ikke om, at hvorledes det saa end gaar med dette Lovforslag, ville de Principper, som ere nedlagte i det, og som fra os Forslagsstilleres Side ere blevne gjort gældende under denne Sag, nok bane sig Vej og komme frem. Det er jo i alt Fald fra nogle Sider blevet opfattet, som om det var noget nyt, her var foreslaaet, men den Tid kommer nok — og den kommer formodentlig om ikke saa meget lang Tid —

hvor man vil være saa fortrolig med det Retfærdighedsprincip, som ligger til Grund for dette Lovforslag, at ingen mere vil betegne det som noget nyt, men som noget, man egentlig undrer sig over, at man ikke for længe siden er kommen hen til.

Indenrigsministeren (Hørring):

Den ærede Ordfører lagde en vis Bægt paa, at Regeringen havde fremsat Forslag til Lov om Gennemsyn af Næringslovgivningen med dens § 21 og de deri indeholdte Bestemmelser om Bestatningen af Folk, som drive Næring i en Kommune uden at bo i denne. Denne Bestemmelse er jo vedtagen af Næringslovs-kommissionen, og Ministeriet havde den Gang ingen Grund til at frygte denne Bestemmelse ud af Lovforslaget, men ønskede at lade den komme frem til Diskussion, saa meget mere som den Tanke, der laa til Grund for den, var en Tanke, som Ministeriet fuldt ud kunde acceptere. At man i Begyndelsen af Paragraffen indsatte en Bestemmelse om, at denne Paragrafs Indhold kun skulde gælde, indtil Loven om den personlige Kommuneskat maatte give Regler om Fordelingen mellem vedkommende Kommuner af Skattebidraget fra bemeldte Personer, var noget, som var ganske nødvendigt, for man kunde jo ikke samtidig for Rigsdagen fremsætte et Lovforslag om den personlige Kommuneskat med Regler om det samme Forhold, og saa fremsætte Loven om Næringsdrift saaledes, at det kunde være uklart, hvad Regeringen egentlig mente dermed. I saa Henseende havde man den Opfattelse, at dette Spørgsmaal's Løsning nærmest hørte hjemme paa Loven om den personlige Kommuneskat, og det er hertil, der er hentydet ved den Tilføjeelse, der er givet § 21. Der er tre Formaal, der med Hensyn til en Bestatningslov som den her foreliggende kunde være Spørgsmaal om at naa. Det første er at skaffe Næringskommunen Bederlag for de kommunale Goder, som den yder de udenbysboende næringsdrivende. Det andet Formaal er at naa til, at de næringsdrivende blive nogenlunde ligestillede med Hensyn til Staten saaledes, at de udenbysboende ikke komme til at arbejde under billigere Billaar end de indenbys. Og endelig for det tredje er der det ny Formaal, som — hvis jeg har forstaaet den ærede Ordfører rigtig — var Hovedformaallet med det foreliggende Forslag, nemlig at søge at værne Detailhandelen imod Kapitalens Overmagt. Det er dette sidste Formaal, som jeg har haft Betænkelse ved. Jeg er bange for, at man ikke kan naa dette gennem en Skattelov, og jeg har derfor maattet se kritisk paa det foreliggende Lov-